

talt mig om, og saa meget mere, som en Del af dem egne sig bedst til Behandling i et Udvalg. Det ærede 9de kongevalgte Medlem (Hage) præciserede sit Standpunkt stærkt i Dag, men jeg finder ikke Anledning til i det hele og store at vende tilbage til vor Debat. Det ærede Medlem udtalte sig imidlertid paa ny om Fæstespørgsmaalet og sagde, at hvis Kommunerne vælge Fæsteformen, vilde de Smaafolk, som skulle nyde godt af Jorden, blive tvungne til at tage imod den. Dertil vil jeg sige, at hvis der er en saadan Uvillie mod Fæstevæsenet fra de mindre Brugerer Side, at de ikke have Lyst til at gaa ind under det, ville Kommunerne ikke kunne komme af med Jorden paa rimelige Betingelser. Hvis der derimod er en Række Mennesker paa Landet med mindre Formue, som har Lyst til at købe til gode Priser, antager jeg ogsaa, at Kommunerne ville foretrække at sælge fremfor doktrinært at holde paa Fæste med Fare for ikke at komme af med Jorden. Men for øvrigt glæder det mig, at det ærede Medlem i sin sidste korte Bemærkning præciserede, at naar han modsatte sig Fæstet og erklærede sig for en bestemt Modstander deraf, gjaldt det kun Livsfæste og ikke Arvefæste. Denne Udtalelse noterede jeg med Glæde.

Det ærede 10de kongevalgte Medlem (Estrup) fremkom atter i Dag med en længere Udtalelse og sagde, at han paa alle Punkter havde udtalt det samme som det ærede 9de kongevalgte Medlem og hævdede nøjagtigt det samme Standpunkt som denne. Det forekommer mig dog, at det ærede 10de kongevalgte Medlem var tilbøjeligt til noget skarpere at pointere Modstanden imod Lovforslaget end det ærede 9de kongevalgte Medlem, og det paa alle Punkter. Hovedpunktet for det ærede 10de kongevalgte Medlem synes jo bestandig at være det, at man ikke bør røre ved Bøndergaardene, men det forekommer mig unøgtelig, at der kun er en ganske ringe Fare derfor, saavel efter Lovforslagets Affattelse og den Forhandling, der har fundet Sted baade i dette og det andet Ting, som ogsaa efter de bestemte Udtalelser, der ere komne fra min Side i denne Sag. Det ærede 10de kongevalgte Medlem præciserede selv i Gaar, at nogen

legal Grænse for Begrebet „større Gaarde“ have vi ikke. Han understregede derefter i Dag, at hvis man vilde forsøge paa at trække en Grænse efter Vurderingen til Ejendomsskyld, vilde det være forfejlet og misvisende. Jeg ser da ikke nogen Mulighed for ved en Lovbestemmelse overhovedet at trække en Grænse. Der er da ikke andet at gøre end sige: „Vi vide alle, hvad større Gaarde ere, og vi gaa alle ud fra, at Administrationen vil gennemføre Loven i den Aand, hvori den er given. Handler den anderledes, vil det være et Misbrug, som vil foranledige Paatale“. Der vil i øvrigt ikke være nogen Fristelse for Administrationen til at gøre sig skyldig i saadanne Misbrug. Det vilde der kun være, hvis det var store Summer, der bleve stillede til dens Raadighed, men det er jo kun en meget begrænset Sum, der her er Tale om, og da Formaålet er klart angivet, vil der derfor ikke være nogen Fristelse til at gaa ud over det. Jeg tilstaar, at det er en Tanke, som aldrig er falden mig ind, at denne Lov kunde misbruges til at udstykke Bøndergaarde, og det er i hvert Fald et Formaal, som jeg for mit Vedkommende ikke har ringeste Sympati for. Det ærede 10de kongevalgte Medlem sagde, at jeg havde udtalt, at Ejere af Ejendomme paa 5,000 Kr. kunde siges at høre til Middelstanden paa Landet. Deri tager det ærede kongevalgte Medlem fejl. Jeg har udtalt, at naar vi komme til Gaarde, som ere vurderede til Ejendomsskyld til 12,000 Kr., altsaa uden Besætning og Inventarium, ere vi oppe ved Grænsen af, hvad der kaldes Middelstand paa Landet. Der er en Mængde Ejendomme, navnlig i Jylland, der ere takserede til 12,000 Kr. til Ejendomsskyld, som rangere under Begrebet Gaarde og altsaa høre til Middelstanden. Det er, hvad jeg har udtalt. Naar det ærede 10de kongevalgte Medlem ankede saa skarpt over Vurderingen til Ejendomsskyld, er det ganske rigtigt, at vi ikke bør optage en Diskussion derom i Øjeblikket, navnlig da jeg ganske savner Materiale dertil. Men da jeg har siddet i Overskyldraadet i ikke saa ganske kort Tid og derfor har haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med de Klager, som ere komne ind over Ejendomsskyldsansættelsen, vil jeg dog sige, at jeg ikke har bevaret det